

מסכת כלאים

פרק ג'

ג. עַרְוָגָה שֶׁהִיא שְׁשָׂה טְפַחִים עַל שְׁשָׂה טְפַחִים, זֹרְעִים בְּתוֹכָה חֲמֵשָׂה זֹרְעִים, אַרְבָּעָה בְּאֶרְבָּעָה רֻוחֹת הַעֲרָוָגָה, וְאַחֲד בְּאֶמְצָעָה. הִיא לְהָגּוֹל גָּבוֹהָ טְפַח, זֹרְעִין בְּתוֹכָה שְׁלֵשָׂה עַשֶּׂר, שְׁלֵשָׂה עַל כָּל גָּבוֹל וְגָבוֹל, וְאַחֲד בְּאֶמְצָעָה. לֹא יַטַּע רַאשׁ הַלְּפָת בְּתוֹךְ הַגָּבוֹל, מִפְנֵי שְׁהִיא מִמְּלָאָהוּ. רַبִּי יְהוּדָה אָוֹمֵר, שְׁשָׂה בְּאֶמְצָעָה:

ב. כָּל מִין זֹרְעִים אֵין זֹרְעִים בְּעַרְוָגָה, וְכָל מִין יָרָקּוֹת זֹרְעִין בְּעַרְוָגָה. חֲרֵדָל וְאַפְוִינִים הַשׁוֹפִין, מִין זֹרְעִים. אַפְוִינִים הַגְּמַלְגִּים, מִין יָרָק. גָּבוֹל שְׁהִיא גָּבוֹהָ טְפַח וְגַתְמַעַט, כְּשֶׁר, שְׁהִיא כְּשֶׁר מִתְּחַלְתָּהוּ. הַפְּלִם וְאִמְתָּה הַמִּים שְׁהָם עַמְקִים טְפַח, זֹרְעִים לְתוֹכוֹ שְׁלֵשָׂה זֹרְעִונִין, אַחֲד מִכָּאוֹן, וְאַחֲד בְּאֶמְצָעָה:

ג. הִיא רַאשׁ תָּוֹר יָרָק נִכְנָס לְתוֹךְ שְׁהָה יָרָק אַחֲרָה, מִפְרָ, מִפְנֵי שְׁהִיא נִרְאָה כָּסוֹף שְׁדֵהוּ. הִוַּתָּה שְׁדֵהוּ זֹרְעָה יָרָק, וְהִיא מִבְקָשׁ לְטַעַם בְּתוֹכוֹ שְׁוֹרָה שֶׁל יָרָק אַחֲרָה, רַבִּי יְשִׁמְעָאֵל אָוֹמֵר, עד שְׁיִהְא הַפְּלִם

מְפַלֵּשׁ מִרְאָשׁ הַשְׂדֵה וְעַד רֶאשׁוֹ. רַבִּי עֲקִיבָּא אָמֵר, אָרְךָ שְׁשָׁה טְפַחִים וַרְחָבָן מְלָאוֹ. רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, רַחֲבָן כְּמַלְאָה רַחֲבָן הַפְּרָסָה:

ד. **הַגּוֹטֵעַ שְׁתִּי שׂוֹרוֹת שֶׁל קְשֻׁוָּאִין,** שְׁתִּי שׂוֹרוֹת שֶׁל דְּלוּעִים, שְׁתִּי שׂוֹרוֹת שֶׁל פּוֹל הַמִּצְרִי, מִתְּפָר. שׂוֹרָה שֶׁל קְשֻׁוָּאִים, שׂוֹרָה שֶׁל דְּלוּעִים, שׂוֹרָה שֶׁל פּוֹל הַמִּצְרִי, אַסּוֹר. שׂוֹרָה שֶׁל קְשֻׁוָּאִים, שׂוֹרָה שֶׁל דְּלוּעִים, שׂוֹרָה שֶׁל פּוֹל הַמִּצְרִי, וְשׂוֹרָה שֶׁל קְשֻׁוָּאִים, רַבִּי אַלְיעָזָר מִתְּפָר, וְחַכְמִים אֲוֹסְרִין:

ה. נוֹטֵעַ אָדָם קְשֹׁות וְדַלְעָת לְתוֹךְ גַּמְּאָ אַחַת, וּבַלְבָד שְׁתַּהְאָ זֹו נוֹטֵה לְצֹד זֹה, וְזֹו נוֹטֵה לְצֹד זֹה, וּנוֹטֵה שַׁעַר שֶׁל זֹו לְכָאוֹן, וּשַׁעַר שֶׁל זֹו לְכָאוֹן. שְׁכַל מֵה שָׁאָסְרוֹ חַכְמִים, לֹא גִּזְרוּ אַלְאָ מִפְנִי מִרְאַת הַעֲינָן:

ו. קִיְּתָה שְׁדֵהוֹ זָרִיעַ בָּצְלִים, וּמַבְקֵשׁ לְטַע בְּתוֹכָה שׂוֹרוֹת שֶׁל דְּלוּעִים, רַבִּי יְשָׁמְעָאֵל אָמֵר, עֹזֵקְרָ שְׁתִּי שׂוֹרוֹת וּנוֹטֵעַ שׂוֹרָה אַחַת, וּמְגִינֵּח קִמְתָּה בָּצְלִים בָּמְקוּם שְׁתִּי שׂוֹרוֹת, וּעֹזֵקְרָ שְׁתִּי שׂוֹרוֹת וּנוֹטֵעַ שׂוֹרָה אַחַת. רַבִּי עֲקִיבָּא אָמֵר, עֹזֵקְרָ שְׁתִּי שׂוֹרוֹת וּנוֹטֵעַ שְׁתִּי שׂוֹרוֹת, וּמְגִינֵּח קִמְתָּה בָּצְלִים בָּמְקוּם שְׁתִּי שׂוֹרוֹת, וּעֹזֵקְרָ שְׁתִּי שׂוֹרוֹת וּנוֹטֵעַ שְׁתִּי שׂוֹרוֹת. וּמְגִינֵּח אַמְּרִים, אִם אֵין בֵּין שׂוֹרָה לְחַבְּרָתָה שְׁתִּים עַשְׂרָה אַמְּהָ, לֹא יִקְיִם אֶת הַגּוֹרָע שֶׁל בִּינְתִּים:

ג. דלעת בירק, כירק. ובתבואה, נותניין לה בית רבע. היתה שדיחו זרואה Taboah, ובקש לטע לתוכה שורה של דלוין, נותניין לה לעבודתה ששה טפחים. אם הגילה, יאCKER מלפניהם. רבי יוסי אומר, נותניין לה עבודה ארבע אמות. אמר לו, מה חמיר זו מנו הנקו. אמר לנו, מצינו שיש חמורה מנו הנקו, שלגון ייחידת נותניין לה עבודה ששה טפחים, ולدلעת ייחידת נותניין לה בית רבע. רבי מאיר אומר משום רבי ישמעאל, כל שלשה דלוין לבית סאה, לא יביא זרע לתוך בית סאה. רבי יוסי בן החוטף אמרתי אמר משום רבי ישמעאל, כל שלשה דלוין לבית כור, לא יביא זרע לתוך בית כור: